

CLAUDIA M. POSTELNICESCU
CABINET INDIVIDUAL DE AVOCATURĂ
STR. MIRCEA VULCĂNESCU NR. 51, AP. 1, SECTOR 1, BUCUREȘTI
Telefon: +40 763 672 164; +40 21 310 25 65
E-mail: cpostelnicescu@cpacj.ro; www.cpacj.ro

CĂTRE: TRIBUNALUL BUCUREȘTI

Bd. Unirii nr. 37, Sector 3

SECȚIA A IV-A CIVILĂ

COMPLET F 4

DOSAR NR. 19359/3/2018

TERMEN: 23.01.2019

Doamna/Domnule Președinte,

Subscrisa, **SOCIETATEA ACADEMICĂ ROMÂNĂ (SAR) - Alianța pentru o Românie Curată**, cu domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat "Claudia M. Postelnicescu", reprezentant legal, cu sediul profesional în str. Mircea Vulcănescu nr. 51B, ap. 1, sector 1, București, unde doresc să mi se comunice toate actele procesuale, în calitate de pârâtă

în contradictoriu cu

MIRCEA NICOLAE COTOROȘ, reprezentat de SCA "Mitroi, Damian, Șerbu, Șerban", cu sediul profesional în str. Gala Galaction nr. 75, Sector 1, București, în calitate de reclamant

formulez, în temeiul art. 383 alin. 2 C.pr.civ.

CONCLUZII SCRISE

În completarea concluziilor orale susținute la termenul din data de 16.01.2019, în fața instanței, prin care am arătat că reclamantul nu a făcut dovada, nici în urma probatoriului administrat în cauză, a existenței unui fapt ilicit în culpa subscrisei SAR și a pârâtului Lucian Davidescu, a prejudiciului material și moral suferit și a legăturii de cauzalitate dintre pretinsul prejudiciu și publicarea articolelor de presă invocate în cauză de către subscrisa, prin jurnaliștii colaboratori ai platformei.

Am solicitat instanței:

1. respingerea acțiunii ca inadmisibilă, pe cale de excepție, acțiunea fiind introdusă după prescrierea dreptului material la acțiune;
2. pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reclamantul nefăcând dovada celor susținute în cerere;
3. fără cheltuieli de judecată și respingerea cheltuielilor de judecată ocazionate de transportul martorului Nelu Neacșu ca fiind nejustificate.

pentru următoarele motive de fapt și de drept.

În fapt, reclamantul, prin probele administrate - martori, interogatorii și înscrisuri - și prin propria declarație nu a dovedit nimic din cele pretinse ca presupuse prejudicii de imagine, nu a adus nicio dovadă că ar fi pierdut un loc de muncă, parteneriate de afaceri sau proiecte datorită articolelor publicate pe platforma România Curată de către jurnalistul Lucian Davidescu.

Mai mult decât atât, reclamantul a adus în cauză un martor mincinos, și anume Nelu Neacșu, care și-a contrazis propria declarație anterioară, care a pretins, în mod fals, că nu îl cunoștea pe reclamant, a pretins că nu știa despre articolul scris în apărarea sa, deși există la dosarul cauzei corespondența dintre el și jurnalistul Lucian Davidescu și care pretinde o prezumtivă spargere, în mod repetat, la o distanță de ani, a mailului său privat, din care a plecat corespondența esențială investigației jurnalistice către Liviu Maior, fost director SRI. Având în vedere că reclamantul, Mircea Cotoroș lucra pentru una dintre firmele investigate, Team Neat, aparținând lui Sebastian Ghiță, încă din 2009, conform CV-ului său depus la dosar în Anexa 16, a apărut, incidental în aceste emailuri accesate de hacker-ul Guccifer, printre altele.

Reclamantul a încercat să arăte, fără succes, că articolele publicate sunt false și dezinformează, însă hackerul Guccifer¹ a fost condamnat pentru accesarea fără drept a unor conturi private, nicidecum pentru dezinformare sau plantarea unor informații false. De obicei, un hacker operează în sensul accesării fără drept în corespondența privată sau în aparatul electronic în scopul aflării unor informații. Din corespondența publicată de jurnaliști pe platforma România Curată, preluată de mai multe publicații media de calitate, după verificarea informațiilor din mai multe surse, astfel cum a arătat jurnalistul Daniel Befu, citat ca martor în dosar, nu reiese niciunde că reclamantul ar fi fost acuzat de dare de mită, ceea ce i-ar fi prejudiciat imaginea publică și viața privată, ci faptul că a avut loc o investigație jurnalistică cu privire la fraudarea banilor europeni destinați informatizării sistemului spitalicesc din România, prin deturnarea fondurilor de firmele asociate ale lui Sebastian Ghiță, căutat penal în mai multe dosare de corupție de înalt nivel, și fostul ministru al finanțelor, Sebastian Vlădescu. Numele reclamantului apare ca periferic în această investigație, întrucât nu Mircea Cotoroș, reclamantul, a constituit subiectul și ținta investigațiilor jurnalistice și a dezvăluirilor hacker-ului Guccifer - care a țintit oameni politici și diplomați de rang înalt din SUA, ceea ce a dus la condamnarea lui nu doar în România, ci și în SUA, prin accesarea ilegală a mailurilor lui Hillary Clinton, Collin Powell și alții. Mai mult decât atât, din probele administrate nu a reieșit deloc că reclamantul avea sau are o carieră publică, fiind un nume cu notorietate în domeniul său de activitate, dimpotrivă, propriul martor, dl. Iulian Dragu, citat în dosar a arătat că nu știa cine era reclamantul când s-au întâlnit cu ocazia unor cursuri de MBA.

¹ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Guccifer>

CLAUDIA M. POSTELNICESCU
CABINET INDIVIDUAL DE AVOCATURĂ
STR. MIRCEA VULCĂNESCU NR. 51, AP. 1, SECTOR 1, BUCUREȘTI
Telefon: +40 763 672 164; +40 21 310 25 65
E-mail: cpostelnicescu@cpacj.ro; www.cpacj.ro

Din probatoriul administrat a reieșit, dincolo de orice îndoială, că **jurnaliștii Lucian Davidescu și Daniel Befu, precum și platforma România Curată au acționat cu bună credință, condiție esențială a libertății presei, reținută și în jurisprudența CEDO privind libertatea de exprimare, și au livrat publicului informații exacte și corecte, de larg interes public. Sursele brute citate au fost considerate credibile și coerente, prin analiza conținutului corespondenței și a legăturilor de afaceri cu fonduri europene. Reclamantul nu apare, în nicio parte a acestei corespondențe sau articole ca fiind acuzat de dare de mită.**

Martorul Daniel Befu, a arătat, cu foarte multe detalii corelate, începutul anchetei sale jurnalistice în 2014 cu privire la motivele blocării fondurilor europene pe IT pentru România, datorită unor controale care indicau suspiciuni de corupție la nivel înalt privind sistemul de informatizare a unor spitale din România, făcut prin fonduri europene. Jurnalistul a arătat că, la acea dată, avea deja o largă corespondență dintre diverși oficiali ai Ministerului Fondurilor Europene și multă informație cu privire la fondatorii firmelor câștigătoare ale licitațiilor publice, care l-au condus la o imagine de ansamblu privind anumite legături de afaceri și de corupție dintre oameni afiliați SRI, din conducerea SRI și cea operativă, care înființaseră o rețea aproape invizibilă de fraudare a fondurilor europene. Aceste firme au câștigat, în mod repetat, mai multe licitații publice, pentru informatizarea unor spitale cu softuri specifice, în contra unor mari sume de bani. Pe scurt, jurnalistul a identificat pe un ofițer cu funcția de director general adjunct în SRI, responsabil cu IT, care era afiliat unei firme conectată cu firma Team Net a lui Sebastian Ghiță, la care lucrase anterior și reclamantul în Bruxelles. **Această descoperire era de mare importanță din punctul de vedere al interesului public, întrucât României i se blocase acordarea de fonduri europene pe IT, din cauza unor suspiciuni serioase de fraudă de către Comisia Europeană. Așadar, aceste descoperi și inter-conexiuni ale unei investigații deja începute de jurnalist și publicarea informațiilor accesate de hacker-ul Guccifer, coroborate, făceau lumină într-o situație neclară care era în vizorul presei și DNA-ului deja. La data când jurnalistul Lucian Davidescu a publicat informațiile obținute de hacker deja trecuse 1 an de când Liviu Maior, director SRI, fusese notificat și nu reacționase în niciun fel. Merită precizat că ambii jurnaliști se cunoșteau anterior și întodeauna publicaseră informații credibile și verificabile, ambii având peste 8 ani de investigații de presă din domeniul corupției cu fonduri publice. Chiar dacă sursa subsidiară, martorul Nelu Neacșu s-a dezis ulterior de asumarea corespondenței cu Liviu Maior, dezmințire publicată de cei doi jurnaliști, există surse care pot confirma că asupra acestuia s-au făcut presiuni în acest sens. Acest aspect, precum și modul în care a ales să răspundă la întrebări, în zeflema, indică faptul că martorul Nelu Neacșu nu poate fi considerat în niciun fel credibil, el contrazicându-se de mai multe ori și ignorând faptul că dovezile - înscrisurile cu corespondența sa către Liviu Maior și către Lucian Davidescu - nu pot fi anihilate ca inexistente printr-o simplă declarație notarială. Considerăm acest martor irelevant și solicităm instanței să se sesizeze din oficiu privind infracțiune de mărturie mincinoasă. Nu se poate susține declarația sa, că cineva ar fi avut interes să insereze numele domnului Cotoroș în corespondența care îi viza pe Liviu Maior și Sebastian Ghiță.**

În fapt, în articolele invocate în cauză a fost vorba despre fapte de corupție cu o profundă relevanță publică, internă și externă, fiind vorba despre blocarea fondurilor europene pe IT pentru România, datorată fraudării acestora de rețeaua invizibilă descrisă mai sus.

În drept

1. Admisibilitatea excepției prescrierii dreptului material la acțiune, în temeiul art. 2500 - 2501 C.civ., art. 2517 C. civ. , art. 2523 C.civ.

Reclamantul introduce în 2018 o acțiune pentru daune de imagine pretinse provocate de articole apărute în ianuarie 2014, respectiv iunie 2015. Dacă aceste pretinse prejudicii ale imaginii, reputației și vieții private ar fi existat, ele ar fi putut fi dovedite și s-ar fi produs imediat - având în vedere anvergura imaginii sale publice și profesionale pe care reclamantul o pretinde, dar nu o dovedește. Nu era nevoie de trecerea a 4 ani pentru a se produce aceste prejudicii și, oricum, conform normelor de procedură civilă titularul dreptului cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască nașterea dreptului la acțiune.

Solicităm instanței respingerea acțiunii ca fiind prescris dreptul material la acțiune.

2. Respingerea acțiunii ca neîntemeiată, nedovedită și nesuținută de probe, în temeiul art. 1357 - 1359 C. civ., art. 1353 C. civ. și art. 1373 C.civ.

- a) Lipsa faptei ilicite

Am arătat instanței că există o jurisprudență CEDO consistentă în sensul libertății de expresie a jurnaliștilor, atunci când investigațiile privesc interesul public și sunt făcute cu bună credință. Atât în cauza Băcanu și S.C. "R" S.A. c. România, pronunțată în data de 3 martie 2009 de Secția a III-a a CEDO² (decizia 4411/04), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că articolele incriminate în cauză purtau asupra "*unor teme de interes general și actuale pentru societatea românească și anume pretinsa corupție a oamenilor politici cu funcții înalte în stat. Întinderea criticilor admise în ceea ce îi privește pe oamenii politici este mai mare, Curtea considerând că prin divulgarea faptelor de natură să intereseze publicul, reclamantii (n.jurnaliștii) și-au exercitat rolul de <câini de pază> ce revine presei într-o societate democratică. Acest drept trebuie exercitat cu bună-credință, în speță reclamantii publicând informații care nu țineau de viața privată a lui NV și făcând toate demersurile să-și susțină alegațiile, dovedind, de asemenea, interes în desfășurarea procedurilor interne*".

De asemenea, în cazul reclamantului Mircea Cotoroș, jurnaliștii nu au publicat absolut nicio informație din sfera vieții private a acestuia, dimpotrivă doar informații de larg

² <https://jurisprudentacedo.com/Bacanu-si-SC-R-SA-c.-Romania-Libertatea-presei.-Posibilitatea-de-exagerare.html>

interes public privind alte persoane, care se aflau atât în vizorul organelor judiciare, cât și a presei, pentru presupuse fapte de corupție cu fonduri europene. Așadar nu li se poate imputa jurnaliștilor că și-au făcut meseria, atât timp cât informațiile apărute în spațiul public prin hackerul Guccifer au fost preluate de o serie de platforme și site-uri de știri online sau clasice. Jurnalistul Daniel Befu a explicat în fața instanței că informațiile publicate de jurnalistul Lucian Davidescu, coroborate cu cele obținute de hackerul Guccifer îi confirmau datele obținute în timpul unei investigații care dura deja de peste 1 an de zile și care privea folosirea frauduloasă a fondurilor europene prin derularea unor contracte ilicite între firme aparținând unor politicieni și afiliați acestora care fraudau sistemul de sănătate. De asemenea, jurnalistul Lucian Davidescu a verificat informațiile apărute prin hackerul Guccifer direct cu sursele menționate, astfel cum se poate vedea din înscrisurile depuse la dosar privind corespondența dintre Lucian Davidescu și sursa inițială Nelu Neacșu și oficialul belgian de Karel De-Vriedt. Deci nicidecum nu poate fi vorba în speță de știri false, de dezinformări sau de o campanie de defăimare împotriva reclamantului Mircea Cotoroș, care nu prezenta niciun fel de relevanță jurnalistică în context, sau doar într-o mică măsură, ca verigă într-un angrenaj mult mai complex.

Așadar, fapta ilicită, astfel cum este definită de art. 1349 C. civ., nu există. Jurnaliștii se aflau în exercitarea profesiei lor și a dreptului la libertatea de exprimare, garantată prin Constituție, Codul civil (art. 1353) și Convenția EDO, mai ales atunci când în cauză discutăm despre interesul public.

b) Lipsa prejudiciului

Reclamantul pretinde existența unui prejudiciu de imagine doar în cazul jurnalistului Lucian Davidescu și a platformei România Curată, deși articolele respective și/sau informațiile relevate de hacker-ului Guccifer sunt prezente și pe alte platforme, ceea ce este cel puțin bizar și indică mai degrabă o vendettă personală împotriva acestui jurnalist. Reclamantul nu a făcut dovada nici măcar a unui prejudiciu modest, darămite a unui "prejudiciu imens" care i-ar fi afectat viața profesională și pe cea familială. Pierderea locului de muncă de la o cunoscută firmă de consultanță, în 2017, nu poate fi corelată cu apariția unor articole de presă în 2014, ca sursă a acestei pierderi.

Reclamantul nu a reușit să arăte în fața instanței această legătură de cauzalitate și prejudiciul direct creat. Dimpotrivă, reclamantul a făcut diverse alegații care au reflectat propria percepție despre sine și propriul imaginar cu privire la impactul acestor articole, care, fiind subiective, pot fi complet eronate. Reclamantul, ca și martorii aduși în favoarea sa, s-au referit la faptul că reclamantului i se părea că unii colegi "se uită urât/ciudat" la el și că lor li s-a părut că reclamantul era afectat, deși nu erau de față, invocând deci niște percepții absolut subiective și conjuncturale, transmise direct de către reclamant, nicidecum o situație de fapt concretă, la care au asistat în mod direct și nemijlocit. De asemenea reclamantul se referă la niște discuții de whatsapp cu niște colegi care i-ar fi reproșat apariția sa în aceste dezvăluiri de presă, dar nu le aduce ca probe în fața instanței, ca înscrisuri doveditoare, ci doar un martor care ne prezintă, de asemenea,

propria sa percepție, indusă de prietenia sa cu reclamantul. Considerăm acest martor, Iulian Dragu, ca fiind lipsit de credibilitate și relevanță în cauză.

Or, în materia răspunderii civile delictuale, pe care reclamantul o invocă ca temei juridic al prezentei acțiuni în pretenții, practica și teoria judiciară arată explicit, cu o vastă literatură și jurisprudență, că trebuie să facă dovada prejudiciului, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciul invocat, a vinovăției părții aflate în culpă, a tipului de vinovăție în comiterea faptei ilicite, astfel cum este definită de lege, și anume art. 1357 din Codul Civil.

Reclamantul nu a făcut dovada nici a faptei ilicite, nici a vinovăției pârâților citați, nici a prejudiciului cauzat, nici a legăturii de cauzalitate dintre presupusa faptă ilicită și presupul prejudiciu produs prin comiterea faptei. Prejudiciul cauzat trebuie să reflecte daune materiale concrete - ceea ce nu este cazul în speță - sau daune morale care să reflecte un *pretium doloris* cauzat de acțiunile pârâților, care se justifică, așa cum a reținut practica judiciară în materie, atunci când există o culpă în producerea unui prejudiciu care are consecințe de natură nepatrimonială (traumă psihologică, vătămarea iremediabilă a reputației sau imaginii unei persoane ș.a.). Or în cauza dedusă judecătii acestei instanțe, reclamantul nu a arătat deloc, în niciun fel, care este atingerea adusă vieții private, profesionale, imaginii, reputației și demnității sale, ci doar o percepție supra-dimensionată asupra impactului unor articole de presă, vechi de 4 ani, asupra sa și/sau a familiei sale, bazată pe o anticipare a unor viitoare efecte, pe care nu le poate decât prezuma, nicidecum dovedi, cu atât mai puțin la nivelul impactului asupra vieții sale și generării unor prejudicii.

În cauza Cumpănă și Mazăre versus România, pronunțată de Marea Cameră a CEDO în 17 decembrie 2004 (nr. 33348/96)³, Curtea a reținut că atunci când avem de-a face cu chestiuni de interes public, jurnaliștii au **obligatia de a răspândi informații, chiar dacă implică afectarea reputației persoanei**. Jurnaliștii sunt protejați de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, chiar dacă nu reușesc să facă proba verității, cât timp informațiile erau de interes public și au fost prezentate publicului cu bună-credință. O eventuală inexactitate a faptelor nu exclude protecția art. 10 din Convenție, mai ales dacă reaua-credință nu este dovedită. Or, în cazul de față, reclamantul a eșuat în a dovedi vinovăția sau reaua-credință a jurnalistului Lucian Davidescu și a platformei România Curată, care a preluat și publicat investigațiile sale de presă. Mai mult decât atât, în cauza Handyside c. Regatul Unit, pronunțată în 7 decembrie 1976⁴ a subliniat **scopul legitim al ingerinței în viața privată și cu afectarea reputației persoanei, întemeiat pe dreptul societății de a exercita un control eficient asupra acțiunilor persoanelor aflate în funcții de conducere**.

³ <https://jurisprudentacedo.com/Cumpana-si-Mazare-contra-Romania-Libertatea-presei-Informatii-false-Sanctiuni-cu-inchisoarea-Proportionalitate.html>

⁴ <https://jurisprudentacedo.com/Handyside-contra-Marea-Britanie-Conditiile-de-aplicare-ale-libertatii-de-exprimare.html>

c) Lipsa legăturii de cauzalitate dintre pretinsa faptă ilicită și pretinsul prejudiciu cauzat

Astfel cum am mai arătat, jurnaliștii nu se fac culpabili de săvârșirea vreunei fapte ilicite, acționând cu bună credință pentru prezentarea unor informații esențiale pentru interesul public, în exprimarea unui drept fundamental al presei: dreptul la liberă exprimare. Ceea ce îl deranjează pe reclamant este aplicabilitatea ”dreptului de a fi uitat” în căutările google, stabilit de către Curtea Europeană de Justiție în mai 2014⁵ (decizia C-131/12). Curtea Europeană de Justiție a stabilit că subiectul unor articole (link-uri pe platforme online) poate cere direct operatorului de căutare online (google) să le scoată din căutările online (să fie uitate), după o anumită perioadă de timp. Cu toate acestea, Curtea a trasat limita acestui drept la interesul public, în sensul că, dacă există un interes preponderent al publicului în a accesa informațiile respective, acesta se stabilește de la caz la caz, nu pe baza unor criterii general valabile. Deci, în speță, considerăm că reclamantul este conștient că ar fi pierdut un astfel de litigiu și atunci a ales calea unei acțiuni împotriva jurnaliștilor, invocând o falsă prezumție că articolele de presă sunt o dezinformare - nedovedită. De altfel, subiecții principali ai acestor articole de presă, Liviu Maior, director SRI și Sebastian Ghiță, respectiv Sebastian Vlădescu nu au negat niciodată cele prezentate și nici nu au întreprins niciun demers juridic.

În consecință, în cauză, conform argumentației Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Google c. Spania, instanța trebuie să remarce că nu s-a produs nicio ingerință în viața privată a reclamantului și nu s-a făcut dovada vreunui prejudiciu de imagine sau reputație și că fapta ilicită, astfel cum am arătat mai sus, nu există, iar jurnaliștii au acționat cu bună-credință, nicidecum în mod culpabil, nefiind vinovați de vreo atingere a dreptului la viață privată, imagine sau reputația reclamantului.

Dimpotrivă, din probatoriul administrat, în mod particular proba testimonială cu martori care s-au dovedit lipsiți de credibilitate, care își neagă propriile declarații anterioare sau chiar mint asupra propriilor fapte, a căror evidență există la dosarul cauzei, putem mai degrabă prezuma o vendetta personală împotriva jurnalistului Lucian Davidescu și a platformei România Curată, așadar o rea-voință explicită a reclamantului, care se auto-plasează ca nivel de importanță în demersul jurnalistic la același nivel cu fostul șef al SRI, actual ambasador în SUA, Liviu Maior. Persoana reclamantului nu a prezentat vreo importanță substanțială din punct de vedere jurnalistic. Este cu atât mai evidentă reaua-credință a reclamantului cu cât reputația platformei România Curată și a jurnaliștilor care colaborează sau scriu pe această platformă este extrem de solidă în mass-media de investigație a faptelor de corupție. Articolele publicate de-a lungul timpului de către această platformă au condus la investigații ale DNA și ale parchetelor, deci este dincolo de orice dubiu că ar putea publice vreodată știri sau articole false, în scopul dezinformării sau al distrugerii reputației vreunei persoane. Reclamantul face doar un lung compendiu al

⁵ <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2014-05/cp140070en.pdf>

CLAUDIA M. POSTELNICESCU
CABINET INDIVIDUAL DE AVOCATURĂ
STR. MIRCEA VULCĂNESCU NR. 51, AP. 1, SECTOR 1, BUCUREȘTI
Telefon: +40 763 672 164; +40 21 310 25 65
E-mail: cpostelnicescu@cpaci.ro; www.cpaci.ro

propriilor sale impresii și percepții încercând să inducă instanței ideea că astfel, cumva, s-a comis o faptă ilicită care nu există și un prejudiciu care nu există.

În concluzie solicităm instanței să respingă toate susținerile reclamantului ca neîntemeiate și nesuținute și să respingă acțiunea acestuia fie pe cale de excepție, ca inadmisibilă, fie în fond, ca neîntemeiată și nesuținută.

În drept, art. 205 și 206 C.pr.civ., art. 194 lit. c și d C.pr.civ., art. 2500, art. 2517, art. 2523 C. civ., art. 1373 alin. 1 și 2 C.civ.

Data

Semnătura

22.01.2019

Societatea Academică Română (SAR)

prin avocat **Claudia M. Postelnicescu**